

TỔNG GIÁO PHẬN SEATTLE
GIÁO XỨ CÁC THÁNH TỬ ĐẠO VIỆT NAM
Vietnamese Martyrs Parish of The Archdiocese of Seattle
6841 S. 180th St, Tukwila, WA 98188
Website: www.vmpwa.org

SUY NIỆM CHÚA NHẬT LỄ CHÚA GIÊSU

CHỊU PHÉP RỬA NĂM C

CHÚA CHỊU PHÉP RỬA

Sưu Tâm

Khi suy niệm về biến cố Chúa Giêsu chịu phép Rửa, tôi thấy có một cái gì gần gũi với ý nghĩa của hình ảnh "hoa sen nở trên bùn lầy".

Thực vậy, Đức Kitô là Đấng thánh thiện tuyệt vời, nơi Ngài không hề vương vấn bất cứ vết nhơ nào của tội lỗi, vậy mà Ngài đã làm một chuyện thật lạ lùng và khó hiểu, đó là xin Gioan làm phép rửa cho mình tại sông Giođan.

Bấy giờ Gioan đang kêu gọi người ta chịu phép rửa để tỏ lòng sám hối ăn năn. Chuyện đó thật bình thường và dễ hiểu đối với con người, bởi vì con người ai mà chẳng có tội. Nhưng Đức Kitô thì có tội lỗi gì mà phải sám hối ăn năn và do đó, Ngài chẳng có lý do để mà chịu phép Rửa.

Thánh Phêrô trong bức thư thứ nhất, có nói một câu thật chí lý: Tội lỗi của chúng ta Ngài đã mang lấy vào thân, hầu đưa lên cây thập giá. Đức Kitô đã không chỉ tha tội và xoá tội cho nhân loại như người ta tha cho một tù nhân, hay như người ta xoá bỏ một món nợ, nhưng Ngài đã gánh vác, đã nhận lấy cho mình mọi hậu quả của tội lỗi.

Sen mọc trên bùn, đã không tránh né cái nhơ bẩn của bùn, trái lại đã thu hút chính cái bùn nhơ đó vào thân mà biến đổi nó thành hoa thơm. Đức Kitô cũng đã mang lấy, cũng đã gánh lấy tội lỗi của loài người, đem nó vào thân thể Ngài, để biến đổi, để gạn lọc, và làm cho nó trở thành hương thơm, trở thành vẻ đẹp. Ngài đã biến đổi trong chính bản thân Ngài tất cả tội lỗi của trần gian, làm cho nó trở thành thánh

đức. Đó là ý nghĩa của việc Ngài chịu phép Rửa, bởi vì Ngài đã không chỉ tha tội mà còn thánh hoá nhân loại, không chỉ xoá bỏ tội lỗi con người mà còn làm cho con người tội lỗi trở nên thánh thiện và công chính.

Hay nói khác đi, Con Thiên Chúa làm người không phải chỉ để chuộc tội, tha tội hay đền tội thay cho loài người mà còn mang lấy kiếp người tội lỗi, để biến đổi chúng ta trở thành con Thiên Chúa. Khi Đức Kitô chịu để cho Gioan rửa mình trong nước sông Giođan chính là lúc, hơn bao giờ hết, Ngài ý thức mình đang ngập lặn, đang chìm sâu dưới dòng nước tội lỗi của nhân loại chồng chất từ thời Adong Eva. Ngài chấp nhận cho tội lỗi ngập đầu ngập cổ mình để rồi biến đổi chính dòng nước tội lỗi ấy thành một dòng sông của tình thương, một nguồn suối của ơn sủng. Ngài quả là một bông sen mọc lên từ chính chỗ bùn lầy, vươn lên từ chính nước ao tù, biến đổi bùn lầy và ao tù ấy trở thành hương sắc.

Nhập thể đối với Đức Kitô không phải chỉ là việc đội lột người, một cuộc dạo chơi trong xã hội, mà thực sự là một việc hộp nhập, hơn thế nữa, phải nói là một sự dính dấp hoàn toàn đối với thân phận và định mệnh con người, kể cả thân phận tội lỗi và số kiếp tử vong.

Đức Kitô là Đấng thánh thiện, nhưng đã tự ý chấp nhận thân phận tội lỗi của con người với tất cả những hệ lụy của nó. Bởi đó chấp nhận chìm mình dưới dòng nước Giođan, chính là chấp nhận cái chết. Vì thế, chúng ta mới hiểu được tại sao Đức Kitô lại nói về cái chết của Ngài như một phép rửa. Và hành động chịu phép rửa hôm nay có tính cách quyết định cho cả sứ vụ của Ngài. Đây là một lời tiên tri loan báo ý định dẫn thân tới cùng sẽ dẫn đưa Ngài tới cái chết thập giá, thế nhưng cũng chính nhờ đó mà Ngài đã được Chúa Cha tuyên phong: Đây là Con Ta yêu dấu, đẹp lòng Ta mọi đàng.